

Posłaniec św. Brunona

Gazetka parafii p.w. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu w Łomży

Numer 58

1 kwietnia 2012 r.

Biją dzwony na Palmową Niedzielę i miasto się rozwesela...

Antoni Gołubiew

Kochani!

Rozpoczyna się **Tydzień Misterium**, który nie jest tylko pobożną tradycją, to dzieje się rzeczywiście. Jest to wydarzenie, a nie wspomnienie!

Jak ja chcę przeżyć ten Tydzień, a szczególnie trzy dni Triduum Paschalnego. Co ja chcę robić z Nim, Ukrzyżowanym, oplutym, wyszydzanym, sponiewieranym, i to często przeze mnie, gdy wybieram grzech i zło w swoim życiu?

Czy ja chcę pójść za Jezusem i towarzyszyć Mu w Jego męce, Jego poniżeniu i wyniszczeniu aż do końca... dla mnie. Czy też pozostanę obojętny na to, co się wydarzyło i co się nieustannie wydarza, bo ważniejsze dla mnie są moje własne, małe sprawy.

Wielkopostne przygotowanie do Paschy Jezusa musi dotykać głębi naszego serca, przez skruszenie tego serca i obmycie we Krwi Baranka, przez głębokie wyrzeczenie się swojego egoizmu i pychy, przez post duchowy i fizyczny, przez modlitwę i rozważanie Słowa Bożego, które jedynie ma moc przeobrazić nas z ludzi żyjących dla siebie, w ludzi żyjących dla Jezusa, a w Jezusie żyjących dla Boga i dla swoich braci. Chodzi o to, abyśmy nie żyli hasłami, rzeczywistością swojego małego, codziennego, szarego, monotonnego, czy nawet bolesnego życia.

My, jako wspólnota braci i sióstr, uczniów Jezusa, chcemy pójść za Jezusem, aby przeżyć Paschę. Dlatego rozścielamy się jak gałązki przed Jezusem, a Jezus nic w nas nie depcze, ale dotyka delikatnie naszych serc.

Musimy dzisiaj pytać swojego serca, czy jesteśmy w anonimowym tłumie i rzucamy w puste powietrze pobożne hasła, czy jesteśmy we wspólnocie pokornych uczniów Jezusa, którzy znają swoją słabość, ale jeszcze bardziej wierzą w miłosierną potęgę Jezusa i wyznają za Piotrem "Panie, Ty wszystko wiesz, Ty wiesz, że ja Cię miłuję, że chcę i robię wszystko, co możliwe, aby Ciebie miłować, i pójść za Tobą, i wytrwać aż do końca."

Ks. Dariusz

Męka Pana naszego Jezusa Chrystusa

według świętego Marka (Mk 14, 1-15,47)

* * * * *

WITAJ, KRÓLU!

Jerozolima wita dziś swego Króla. Ludzie pozdrawiają Jezusa jako Syna Dawida. Widzą w Nim przyszłego władcę, który odnowi oczekiwane od wieków królestwo. W Jezusie nadchodzi jednak królestwo, które nie jest królestwem z tego świata. Jezus przychodzi do świata, ale przynosi królestwo z nieba. Jest to królestwo kierujące się prawami, które są zaskakujące dla tego świata. Król jest w nim

bowiem władcą, który służy, a każdy, kto w tym królestwie chce być wielkim, ma stać się sługą wszystkich, a kto chciałby być pierwszym, ma być niewolnikiem wszystkich. Świat nie rozumie i nie chce takiego królestwa, dlatego choć dziś wiwatuje na cześć Jezusa, to wkrótce Go odrzuci, skarże na pohańbienie i śmierć, będzie chciał o Nim zapomnieć. Byli jednak i są w świecie tacy, którzy są przekonani, że ustanowione przez Jezusa królestwo jest ocaleniem dla świata. Dlatego starają się współdziałać z Jezusem w budowaniu królestwa Bożego w świecie. Dzieje się to wszędzie tam, gdzie sprawujący władzę chcą służyć ludziom, gdzie człowiek pragnie być sługą swego bliźniego. Natomiast pragnienie panowania nad drugim człowiekiem, chęć poddania bliźniego swej woli oznacza odrzucenie Jezusa i Jego królestwa.

(przedruk za „Dzień Pański”)

* * * * *

Przewodnik po Triduum Paschalnym

Triduum Paschalne Męki i Zmartwychwstania Pańskiego to szczyt całego roku liturgicznego.

Wielki Czwartek

Podczas Najświętszej Ofiary wspominamy wydarzenia z Wieczernika - ustanowienie Eucharystii i sakramentu kapłaństwa. Mówią o tym czytania: z Księgi Wyjścia (12, 1-8, 11-14), z Pierwszego Listu św. Pawła do Korynian (11, 23-26) i z Ewangelii św. Jana (13, 1-15). Pierwsze traktuje o pierwszym święcie Paschy. Izraelici, gotowi do drogi (uciekali z Egiptu), mieli spożyć ucztę paschalną w pośpiechu, a krew baranka, którego jedli, posłużyła do oznaczenia domów. Powodowała ona, że nie było wśród nich plagi niszczycielskiej, gdy Bóg karał ziemię egipską śmiercią pierworodnych.

Przez wszystkie pokolenia Żydzi spożywali Paschę na pamiątkę wyjścia z ziemi egipskiej i zawarcia z Bogiem przymierza na Synaju. Podobnie było podczas Ostatniej Wieczerzy. Ale Jezus nadał tej uczcie nowy sens. Mówi o tym drugie czytanie. Święty Paweł przypomina słowa Jezusa: „To jest Ciało Moje za was wydane”. Jak baranek został zabity, by uratować od śmierci pierworodnych w Egipcie, tak Jezus nazajutrz zostanie zabity, by wszystkich ludzi uratować od śmierci wiecznej.

Święty Paweł przypomina także inne słowa Jezusa z Ostatniej Wieczerzy: „Kielich ten jest nowym przymierzem we krwi mojej”. Tak jak przymierze synajskie, zgodnie ze starożytnym zwyczajem, zostało zawarte przez pokropienie krwią ofiarnych zwierząt, tak krew zabitego Jezusa posłuży jako krew Nowego i Wiecznego Przymierza. Nowym Ludem Bożym - Kościołem - staną się ci, którzy przez chrzest zanurzeni zostaną w zbawczą mękę i śmierć Chrystusa. Chrześcijananie - zgodnie z poleceniem Jezusa: „Czyńcie to na moją pamiątkę” - sprawować mają pamiątkę Jego śmierci i zmartwychwstania przez spożywanie Ciała i Krwi Chrystusa. Przewodniczyć będą ci, którzy przez modlitwę i włożenie rąk w sposób szczególny uczestniczyć będą w jedynym kapłaństwie Jezusa Chrystusa.

Przychodzi czas, aby ucałować krzyż Jezusa.

Po adoracji Krzyża następuje Komunia święta. Nie ma przeistoczenia. Rozdaje się Ciało Chrystusa, konsekrowane poprzedniego dnia.

Wielkopiątkową liturgię kończy przeniesienie Najświętszego Sakramentu do kaplicy, zwanej Bożym Grobem. Monstrancja jest przykryta białym welonem na pamiątkę całunu, którym spowito doczesne szczątki Jezusa. Tego wieczora i przez cały następny dzień trwa adoracja.

Wielki Piątek

Nie sprawuje się w tym dniu Eucharystii. W kościołach, adoruje się Pana Jezusa w ciemnicy... Późnym popołudniem rozpoczynają się najważniejsze obrzędy tego dnia - Liturgia Męki Pańskiej. Składa się ona z trzech części: Liturgii Słowa, adoracji Krzyża i obrzędów Komunii.

Wszystko zaczyna się nietypowo. Ministranci i kapłani wychodzą w ciszy do ołtarza. Nie poprzedza ich dzwonek, nie śpiewa się żadnej pieśni. Przed ołtarzem kapłan pada na twarz. Wszyscy obecni w Kościele kłękają. Wobec zbawczej śmierci Jezusa wszelkie słowa są nieodpowiednie. W tej chwili cisza mówi znacznie więcej. W Jego ranach jest nasze zdrowie...

Pierwsze czytanie w Liturgii Słowa to tekst z Księgi proroka Izajasza, w którym prorok mówi o tym, że Mesjasz będzie cierpiał za grzechy ludzi. Autor Listu do Hebrajczyków przypomina, że Chrystusowi znany jest ludzki los, bo sam został okrutnie doświadczony. Przez Jego posłuszeństwo dokonano się zbawienie świata. Zbawcze wydarzenia przypomina Ewangelia.

Na zakończenie Liturgii Słowa odbywa się wyjątkowo uroczysta modlitwa powszechna. W dziesięciu wezwaniach prosimy Boga, aby miał w opiece cały świat.

Rozpoczyna się adoracja Krzyża. Od dwóch tygodni wszystkie krzyże w kościołach były zasłonięte. W Wielki Piątek ukazują się je ponownie wiernym. Kapłan odsłania krzyż, śpiewając: „Oto drzewo krzyża, na którym zawisło zbawienie świata”, a wszyscy odpowiadają: „Pójdźmy z pokłonem”.

Przychodzi czas, aby ucałować krzyż Jezusa.

Po adoracji Krzyża następuje Komunia święta. Nie ma przeistoczenia. Rozdaje się Ciało Chrystusa, konsekrowane poprzedniego dnia.

Wielkopiątkową liturgię kończy przeniesienie Najświętszego Sakramentu do kaplicy, zwanej Bożym Grobem. Monstrancja jest przykryta białym welonem na pamiątkę całunu, którym spowito doczesne szczątki Jezusa. Tego wieczora i przez cały następny dzień trwa adoracja.

Wielka Sobota

Wydawało się, że wszystko się skończyło. Bo zazwyczaj śmierć kończy wszystko. Ale nie w tym przypadku. Trzeciego dnia Jezus powstaje z grobu. Pokazuje, że nadzieje w Nim pokładane nie były daremne. Chrystus, zwyciężywszy śmierć, też obiecuje zmartwychwstanie wierzącym w Niego. Te prawdy przeżywamy podczas Liturgii Wielkiej Soboty.

To, co w tym dniu najważniejsze, rozpoczyna się wieczorem. Liturgia Wielkiej Soboty nie jest typową Mszą, gdyż oprócz Liturgii Słowa i Liturgii Eucharystycznej składa się z Liturgii Światła i Liturgii Chrzcielnej. Rozpoczyna się przed kościołem. Do rozpalonego ogniska podchodzą kapłani i służba liturgiczna. Tu następuje poświęcenie ognia, a potem prowadzący kreśli na paschale znak krzyża, litery Alfa i Omega oraz na polach między ramionami krzyża cyfry bieżącego roku, umieszcza też pięć symbolicznych gwoździ w formie krzyża. Bo „Chrystus wczoraj i dziś, Początek i Koniec, Alfa i Omega. Do niego należy czas i wieczność. Jemu chwała i panowanie przez wszystkie wieki wieków”.

Z zapalonym paschałem procesja wchodzi do nieoświetlonego kościoła. „Światło Chrystusa” - śpiewa kapłan i wszyscy zapalają od Paschału świece. W kościele robi się jeszcze jaśniej. Mrok jest już przewyciężony.

A gdy kapłan po dojściu do ołtarza trzeci raz pokazuje światło Chrystusa, zapalają się wszystkie światła. Symbolikę światła wyjaśnia śpiewane orędzie wielkanocne.

Liturgia Słowa jest wyjątkowo rozbudowana. Może się składać na nią aż dziewięć czytań, które pokazują całą historię Zbawienia: od początku świata, poprzez wyprowadzenie narodu wybranego z Egiptu, aż do czasu, gdy Jednorodzony Boży Syn stał się Barankiem, by zbawić grzechy świata, a zabity za grzechy świata trzeciego dnia powstał z martwych. Święty Paweł pokazuje, że udział w owocach śmierci i zmartwychwstania Jezusa jest możliwy dzięki sakramentowi chrztu, który zanurza w Jego śmierć i pozwala razem z Nim zmartwychwstać do Nowego Życia. Do tych treści nawiązuje kolejna część celebracji - Liturgia Chrzcielna.

Dawniej większość chrześcijan w tej właśnie chwili przyjmowała chrzest. Dziś, po błogosławieństwie wody, najczęściej odnawiamy przyrzeczenia chrzcielne i modlimy się za tych, którzy przyjmują ten sakrament. Z zapalonymi świecami w ręku wierni wyrzekają się grzechu, wszystkiego, co prowadzi do zła, i szatana, głównego sprawcy grzechu, a następnie wyznają wiarę w Ojca, Syna i Ducha Świętego, Kościół, obcowanie świętych, odpuszczenie grzechów, zmartwychwstanie ciała i życie wieczne. Chciałoby się, aby już na zawsze w sercach była ta sama gorliwość, co w tej właśnie chwili.

Jako święci i umiłowani przez Boga przystępujemy do Liturgii Eucharystycznej. Ten, który z miłości do człowieka ofiarował się w zbawczej ofierze, który powstał z martwych i dał udział w swojej łasce przez chrzest, karmi swoim Ciałem i Krwią. Jego Ciało i Krew są pokarmem na życie wieczne.

W niektórych parafiach na zakończenie obrzędów odbywa się jeszcze procesja rezurekcyjna. U nas ta procesja zgodnie z tradycją odbywa się następnego dnia rankiem, gdy wschodzi słońce, przed pierwszą Mszą św. Chrześcijanie całemu światu ogłaszają radosną wieść: możecie już otrzeć łzy, śmierć została pokonana.

Porządek nabożeństw w naszym kościele

Msze święte: w niedziele: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 11⁰⁰, 13⁰⁰, 15⁰⁰, 18⁰⁰
w dni powszednie: 7⁰⁰, 18⁰⁰

Inne nabożeństwa:

- **Modlitwa Różańcowa z Koroną do Miłosierdzia Bożego** każdego dnia o godz. 17⁰⁰
- **Adoracja** wynagradzająco-pokutna ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa w każdą niedzielę po mszy św. o godz. 7⁰⁰ prowadzona przez Wspólnotę dla Intronizacji NSPJ
- W każdy wtorek od godz. 17⁰⁰ **Adoracja Najświętszego Sakramentu** prowadzona przez Ruch Rodzin Nazaretańskich
- Wspólnota Odnowy w Duchu świętym zaprasza na spotkania modlitewne w każdy poniedziałek po Mszy św. o godz. 18⁰⁰ w sali na zapleczu kościoła.
- W każdy pierwszy wtorek miesiąca o godz. 16⁰⁰ - osoby korzystające z pomocy Parafialnego Zespołu Caritas modlą się na Różańcu w intencji wszystkich darczyńców i sponsorów.
- **Różaniec Fatimski** 13-go każdego miesiąca o godz. 17⁰⁰

* * * * *

Ogłoszenia DUSZPASTERSKIE

1. Niedziela dzisiejsza rozpoczyna Wielki Tydzień.
2. Dziś po Mszy Świętej zbierane są ofiary na pomoc dla najuboższych z naszej parafii. Za dotychczasowe ofiary – serdeczne „Bóg zapłać”.
3. W Wielki Czwartek – uroczysta Msza Święta Wieczery Pańskiej – pamiątka Ostatniej Wieczery i ustanowienia sakramentów Eucharystii i kapłaństwa – o godzinie 18⁰⁰.
4. W Wielki Piątek obowiązuje post ścisły. Liturgia Wielkopiątkowa rozpocznie się o godzinie 18⁰⁰.
5. W Wielki Czwartek i w Wielki Piątek po liturgii śpiew trzech części Gorzkich Żali – adoracja w Kaplicy Czuwania i przy Grobie Pańskim do 21⁰⁰.
6. W Wielką Sobotę adoracja przy Grobie Pańskim od 8⁰⁰ do 22⁰⁰. Ostatnia przed świętami okazja do spowiedzi świętej w godzinach święcenia pokarmów.

Błogosławieństwo pokarmów na stół wielkanocny o godzinie 9⁰⁰, 10⁰⁰, 11⁰⁰, 12⁰⁰, 13⁰⁰, 14⁰⁰, 15⁰⁰, 16⁰⁰, 17⁰⁰. Wodę święconą będzie można zaczerpnąć z naczynia ustawionego w kruchcie kościoła.

7. O godzinie 19⁰⁰ – czyli, jak liturgia nakazuje, po zapadnięciu zmroku, rozpoczniemy w sobotę uroczystą celebrację Wigilii Paschalnej – najważniejszej liturgii roku kościelnego. Na tę uroczystość proszę przynieść ze sobą świece.

Uroczysta procesja i Msza św. Rezurekcyjna w Niedzielę Zmartwychwstania Pańskiego o godzinie 6⁰⁰ - rano. Kolejne Msze św. w Niedzielę Zmartwychwstania o godz. 9⁰⁰, 11⁰⁰, 13⁰⁰ i 18⁰⁰.

W Poniedziałek Wielkanocny Msze św. o godz. 7⁰⁰, 9⁰⁰, 11⁰⁰, 13⁰⁰, 15⁰⁰ i 18⁰⁰.

Wasz Proboszcz

Parafia Rzymско - Katolicka pw. Św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu
18 - 400 Łomża, ul. Wojska Polskiego 135

Konto: Bank Pekao SA 57 1240 1532 1111 0000 2055 6732

Proboszcz: ks. Dariusz Nagórski, tel. 86 216 39 55, 602 764 839,

ks. Andrzej Łupiński, ks. Piotr Kleczyński, ks. Piotr Ogrodowicz - tel. na wikariat 86 216 94 50

ks. Infułat Henryk Jankowski

E-mail: dariusz.nagorski@gmail.com

strona internetowa: www.brunon.lomza.pl